

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายชัยวุฒิหรือกรธัช ผ่องแผ้วหรือผ่องแผ้วนภ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือความครอบงำใดๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ จำเลยมีอำนาจหน้าที่เสนอและพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๑ ขึ้นรับหลักการ การออกเสียงลงคะแนน

ในวาระที่ ๒ พิจารณาเรื่องลำดับมาตรา และการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๓ ขั้นการลงคะแนนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๒ ถึงมาตรา ๑๔๗ โดยในการออกเสียงลงคะแนนจำเลยในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมมีหนึ่งเสียงในการออกเสียงลงคะแนน ตามมาตรา ๑๒๖ วรรคสาม รวมถึงมีหน้าที่ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๒ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ... จำเลยปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ จำเลยใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและลงคะแนนของจำเลยไว้ให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่น หรือมอบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่นด้วยความยินยอมของจำเลยเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนนั้นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนของจำเลยกดปุ่มแสดงตนและลงคะแนนแทนจำเลยในขณะที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ในวันเกิดเหตุเมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๓๐ นาฬิกา จำเลยลงทะเบียนและยืนยันตัวตนขึ้นเครื่องบินที่ทำอากาศยานดอนเมือง หมายเลขที่นั่ง ๓๑ K จากนั้นจำเลยเดินทางโดยสารเครื่องบินของบริษัทสายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน) เที่ยวบินที่ DD ๗๑๒๐ จากทำอากาศยานดอนเมือง

- ๓ -

กรุงเทพมหานคร ถึงท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ระยะเวลาเดินทางตั้งแต่วันที่ ๑๘.๓๐ ถึง ๑๙.๔๕ นาฬิกา จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในช่วงเวลาดังกล่าว แต่กลับปรากฏชื่อของจำเลยร่วมลงคะแนนในร่างพระราชบัญญัติฯ ในมาตรา ๑๐ (ลงคะแนนเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา) มาตรา ๑๔ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๑๒ นาฬิกา) มาตรา ๑๖ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา) และมาตรา ๑๗ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๕๓ นาฬิกา) การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริตแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการออกเสียงลงคะแนนแทนกัน โดยที่จำเลยทราบดีอยู่แล้วว่าสมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งเสียงเท่านั้นในการออกเสียงลงคะแนน ซึ่งการออกเสียงลงคะแนนจะกระทำแทนกันได้ ส่งผลให้การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย และถือเป็นมติที่มิชอบ จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติใดๆ ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติใดๆ ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เหตุเกิดที่แขวงจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)

- ๔ -

พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๖๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การ พยานหลักฐานจากการไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความรับกันและไม่ได้แย้งกันรับฟังได้ว่า ในการใช้สิทธิออกเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนจะมีบัตรอิเล็กทรอนิกส์ประจำตัวเพื่อใช้ในการแสดงตนและลงคะแนน บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรมี ๓ ประเภท คือ (๑) บัตรอิเล็กทรอนิกส์สีฟ้า (บัตรจริง) มีรูปสมาชิกปรากฏอยู่ด้านหน้าของบัตร ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล เลขที่ประจำตัว และพรรคที่สังกัด (๒) บัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองสีชมพู ไม่มีรูปสมาชิก มีเพียงชื่อ ชื่อสกุล เลขที่ประจำตัว และพรรคที่สังกัด และ (๓) บัตรอิเล็กทรอนิกส์ (SP) สีเขียว มีเพียงเลข SP สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรจริง) มาในวันประชุมสามารถขอยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองไปใช้ในวันนั้นได้ หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มีทั้งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรจริง) และบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรอง สามารถขอยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (SP) จากเจ้าหน้าที่สำนักการประชุมได้ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องลงลายมือชื่อ ยืมในแบบฟอร์มขอใช้บัตรไว้เป็นหลักฐาน ขั้นตอนการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์เริ่มจากประธานในที่ประชุมแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้าร่วมประชุมต้องเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนเข้ากับเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์

- ๕ -

แล้วกดปุ่ม “แสดงตน” จากนั้นประธานในที่ประชุมแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงเลือกกดปุ่ม “เห็นด้วย” “ไม่เห็นด้วย” หรือ “งดออกเสียง” ขณะเกิดเหตุ จำเลยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ ๔ จังหวัดสงขลา สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเจ้าพนักงานของรัฐ ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีคำสั่งนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันศุกร์ที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ณ ตึกรัฐสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนมาก ที่ สผ ๐๐๑๔/ผ ๑๑๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข ๑๕ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ เวลา ๙.๓๒ นาฬิกา จำเลยเข้าประชุมและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนคำปรารภ มาตรา ๑ และมาตรา ๒ เวลา ๑๔.๒๙ ถึง ๑๖.๐๓ นาฬิกา ตามตารางสรุปข้อมูลการลงคะแนน เอกสารหมายเลข ๑๗ และรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเอกสารหมายเลข ๑๙ หน้า ๔๔๗/๑, ๔๖๙/๑ และ ๔๙๐ ต่อมาวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อโดยเริ่มประชุมเวลา ๙.๓๘ นาฬิกา จำเลยลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุม ตามรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมเอกสารหมายเลข ๒๐ หน้า ๕๖๒ และ ๕๖๓ จำเลยประชุมและใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนเฉพาะมาตรา ๓ และมาตรา ๔ เวลา ๑๓.๐๙ ถึง ๑๓.๔๗ นาฬิกา ตามตารางสรุปข้อมูลการลงคะแนนเอกสารหมายเลข ๑๗ และรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเอกสารหมายเลข ๒๑ หน้า ๖๓๔ และ ๖๕๕ ระหว่างการประชุมจำเลยออกจากที่ประชุม

- ๖ -

สภาผู้แทนราษฎรไปยังท่าอากาศยานดอนเมือง และเมื่อเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา จำเลยลงทะเลเป็น ยืนยันตัวตนเพื่อขึ้นเครื่องบินที่ท่าอากาศยานดอนเมือง ได้หมายเลขที่นั่ง ๓๑ K จำเลยโดยสาร เครื่องบินเส้นทางดอนเมือง-หาดใหญ่ เที่ยวบิน DD๗๑๒๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๘.๓๐ ถึง ๑๙.๔๕ นาฬิกา ตามหนังสือบริษัทสายการบินนกแอร์ จำกัด (มหาชน) ที่ A1๐๗๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง ขอรบข้อเท็จจริงและขอเอกสารหลักฐานเอกสารหมาย จ.๒๒ ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฯ ในวันเกิดเหตุมีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนในมาตรา ๑๐ (ลงคะแนนเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา) มาตรา ๑๔ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๑๒ นาฬิกา) มาตรา ๑๖ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา) และมาตรา ๑๗ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๕๓ นาฬิกา) ตามตารางสรุปข้อมูลการลงคะแนนเอกสารหมาย จ.๑๗ และสำเนารายงานการประชุมสภา ผู้แทนราษฎรเอกสารหมาย จ.๒๑ หน้า ๗๗๐, ๘๐๗, ๘๒๓/๑ และ ๘๔๒ ต่อมา มีการเบิกจ่ายเงิน ค่าโดยสารให้จำเลยตามพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๘ ตามฎีกาเงินงบประมาณเอกสารหมาย จ.๒๓

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ จำเลยอ้างว่า จำเลยขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวน นายประกอบ รัตนพันธ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในประเด็นวิธีปฏิบัติ ในการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์แสดงตนและการลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้ไต่สวนพยานปากดังกล่าวให้ได้ข้อเท็จจริงครบถ้วน การไต่สวน

- ๗ -

ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงยังไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ยึดมั่นคงเพียงพอที่จะชี้มูลความผิดจำเลยได้
สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีข้อพิรุธสงสัย อันเป็นการอ้างในทำนองว่า
การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีคำสั่งที่ ๓๐๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการ
ไต่สวนกรณีกล่าวหาจำเลยในขณะที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๔ นิยามคำว่า “ไต่สวน” หมายความว่า
การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน
และมาตรา ๔๖ บัญญัติให้คณะกรรมการไต่สวนต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตาม
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหา
นำส่งคณะกรรมการไต่สวนจะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ
ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้ว หรือเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลาหรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต
และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการไต่สวน เรียกบุคคลหรือเอกสารจากบุคคลใด
ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไต่สวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า
ผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผล
ต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงาน
การไต่สวนเบื้องต้นด้วย ดังนี้ การไต่สวนพยานหลักฐานจะมากน้อยเพียงใดย่อมเป็นดุลพินิจของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนที่จะไต่สวนบุคคลหรือพยานเอกสารใดเป็นพยาน
ก็ได้ และหากเห็นว่าข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเรียกพยานมา

- ๘ -

ทำการไต่สวนอีก หากพยานที่ไม่ไต่สวนนั้นเป็นพยานที่ถูกกล่าวหาร้องขอให้เรียกมาไต่สวนก็จะต้องบันทึกเหตุที่ไม่เรียกให้ไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวนเบื้องต้นไว้ด้วย ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนได้ความว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๓๐๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนกรณีกล่าวหาจำเลยตามคำฟ้องเอกสารหมายเลข ๒ และต่อมาคณะกรรมการไต่สวนได้ทำการไต่สวนพยานบุคคลรวม ๕ ปาก และรวบรวมพยานเอกสาร ๑๘ รายการ หลังจากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับที่ ปช ๐๐๑๘/๑๒๔๐ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ ให้จำเลยมารับทราบข้อกล่าวหา และแจ้งให้จำเลยชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ จำเลยได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ๖ และขออ้างพยานบุคคล ๓ ปาก คือ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่รับผิดชอบกลุ่มงานสำนักการประชุม และข้าราชการรัฐสภาผู้ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยในที่ประชุม หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และอ้างพยานเอกสาร ๒ รายการ และขอให้คณะกรรมการไต่สวนเรียกเอกสารจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอีก ๕ รายการ อันเป็นการให้โอกาสจำเลยชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณาและบันทึกเหตุไว้ในรายงานและสำนวนการไต่สวนว่า พยานบุคคลดังกล่าวไม่มีผลต่อการวินิจฉัย และเอกสาร ๕ รายการดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงในสำนวนการไต่สวนแล้ว จึงมีมติไม่ไต่สวนเพิ่ม ตามเอกสารหมายเลข ๓๒ แฟ้มที่ ๑ หลังจากนั้นวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๗ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการรวบรวมข้อเท็จจริงไม่ว่าเป็นคุณหรือเป็นโทษครบถ้วนเพียงพอที่จะชี้มูลความผิดได้แล้ว การที่จำเลยเพิ่งชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ขออภัยนายประกอบ รัตนพันธ์ เป็นการอ้างพยานหลักฐานภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลอันเป็นการล่วงเลยกำหนด

- ๙ -

ระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๕๖ ดังนี้ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เรียกพยานบุคคลดังกล่าวมาไต่สวน จึงไม่ทำให้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อพิรุธสงสัยดังที่จำเลยกล่าวอ้าง ส่วนพยานบุคคลเท่าที่ไต่สวนมานั้นจะเพียงพอให้รับฟังว่า จำเลยกระทำความผิดหรือไม่ อย่างไร เป็นเรื่องที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องพิจารณาจากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอาจไต่สวน พยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ซึ่งจำเลยก็ได้ให้นายประกอบมาไต่สวนเป็นพยานในชั้นศาลแล้วด้วย ศาลจึงพิจารณาวินิจฉัย พยานหลักฐานทั้งหมด โดยศาลมิได้ผูกพันว่าข้อเท็จจริงเป็นดังที่สรุปในรายงานการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สมควร ไต่สวนพยานใดเพิ่มเติมหรือไม่ หรือมีพยานหลักฐานมั่นคงเพียงพอที่จะชี้มูลความผิดของจำเลย ได้หรือไม่ ไม่เป็นเหตุให้การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป การไต่สวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้ อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ในการลงคะแนนรายมาตรา ๑๐ (ลงคะแนนเวลา ๑๙.๑๐ นาฬิกา) มาตรา ๑๔ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๑๒ นาฬิกา) มาตรา ๑๖ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา) และมาตรา ๑๗ (ลงคะแนนเวลา ๒๐.๕๓ นาฬิกา) จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุม เนื่องจากจำเลยออกจากที่ประชุมสภาเพื่อเดินทางจาก ท่าอากาศยานดอนเมืองไปท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เที่ยวบิน DD ๗๑๒๐ ในช่วงเวลา

- ๑๐ -

๑๘.๓๐ ถึง ๑๘.๕๕ นาฬิกา แต่ปรากฏว่ามีการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนในการพิจารณามาตราดังกล่าว คดีมีประเด็นให้วินิจฉัยเพียงว่า จำเลยฝากบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไว้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น หรือบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปอยู่ในความครอบครองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นโดยจำเลยยินยอมให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนร่างพระราชบัญญัติฯ ในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ หรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความจากนางสาวสายฝน ไกรสมเลิศ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เบิกความว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองได้โดยต้องเขียนแบบขอใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองยื่นต่อเจ้าหน้าที่กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม เจ้าหน้าที่ที่จะกรอกข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ชื่อสกุล เลขที่สมาชิกและวันที่ยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองไว้เป็นหลักฐานในทะเบียนคุม แต่จากการตรวจสอบบันทึกรายงานขอใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงระหว่างวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ไม่ปรากฏว่าจำเลยขอยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในข้อนี้จำเลยเบิกความว่า ในวันเกิดเหตุจำเลยใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงของจำเลยลงคะแนนในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก่อนที่จะเสียบัตรดังกล่าวคาไว้ที่เครื่องแสดงว่าในวันเกิดเหตุก่อนจำเลยออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปท่าอากาศยานดอนเมือง จำเลยใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงของจำเลยลงคะแนนในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ก่อนแล้วจึงมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงของจำเลยไปลงคะแนนต่อในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ เมื่อในวันดังกล่าวที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเริ่มประชุมใน

- ๑๑ -

เวลา ๙.๓๘ นาฬิกา จำเลยลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุม ต่อมาได้ความว่าเวลา ๑๐.๑๒ นาฬิกา จำเลย
สำรองที่นั่งเครื่องบินโดยสารเพื่อเดินทางไปท่าอากาศยานหาดใหญ่ โดยจำเลยอยู่ร่วมประชุมและ
ลงคะแนนเฉพาะในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๙ ถึง ๑๓.๔๗ นาฬิกา เท่านั้น
แล้วจำเลยออกจากที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไปยังท่าอากาศยานดอนเมือง โดยจำเลยลงทะเบียน
ยืนยันตัวตนเพื่อขึ้นเครื่องบินที่ท่าอากาศยานดอนเมืองในเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา ส่อให้เห็นถึงเจตนา
ของจำเลยตั้งแต่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่เวลา ๑๐.๑๒ นาฬิกา ซึ่งเป็นเวลาที่จำเลย
สำรองที่นั่งเครื่องบินโดยสารว่า จำเลยตั้งใจจะไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งจะ
มีการลงคะแนนต่อในช่วงเย็นของวันดังกล่าวในมาตรา ๕ ถึงมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความตามคำรับ
ของจำเลยว่าจำเลยไม่ได้ลาประชุมสภาในวันดังกล่าว จึงเป็นข้อพิรุธประการหนึ่งให้เห็นถึงเจตนา
ของจำเลยว่า จำเลยเดินทางไปอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีได้ลาราชการนั้นก็เพื่อประสงค์
จะใช้สิทธิในการลงคะแนนในมาตราอื่นต่อภายหลังจากที่จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ทั้งเมื่อพิจารณาถึงแผนผังที่นั่งการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ เอกสารหมายเลข จ.๒๐
หน้า ๓๒๒ ที่ปรากฏภาพที่นั่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองในที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรแยกกันไว้เป็นสัดส่วน สอดคล้องกับคำเบิกความของนางบุษกร อัมพรประภา
และนางสาวสายฝนกับคำรับของจำเลยที่ว่า ขณะเกิดเหตุสภาผู้แทนราษฎรจัดที่นั่งสำหรับประชุมไว้
เป็นสัดส่วนให้แต่ละพรรคการเมือง โดยพรรคฝ่ายค้านจะถูกจัดไว้ให้นั่งในฝั่งของกลุ่มพรรคฝ่ายค้าน
และในฝั่งที่นั่งของกลุ่มพรรคฝ่ายค้านถูกจัดแบ่งเป็นสัดส่วนให้แต่ละพรรคการเมือง ขณะเกิดเหตุ
จำเลยนั่งอยู่บริเวณเดียวกันกับพรรคการเมืองที่จำเลยสังกัดอยู่ และผลการลงคะแนนโดยการใช้อัตรา
อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงของจำเลยทั้ง ๔ ครั้ง ก็ปรากฏผล “ไม่เห็นด้วย” อันสอดคล้องกับมติ

- ๑๓ -

(บัตรจริง) เอกสารหมายเลข จ.๒๙ หน้า ๑๐๖๕ มีรูปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชื่อ ชื่อสกุล เลขที่ประจำตัว และพรรคการเมืองที่สังกัดไว้ชัดเจน อยู่ด้านหน้าของบัตร ยิ่งเป็นไปได้อย่างที่จะมีการนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้โดยผิดหลง จึงเชื่อว่าขณะจำเลยยังอยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จำเลยแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่นทราบถึงรายละเอียดการเดินทางของจำเลย และยินยอมให้บุคคลดังกล่าวใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยลงคะแนนแทนจำเลย แม้จะเป็นการลงคะแนนแทนจำเลยเฉพาะในบางมาตรา ไม่ใช่ทุกมาตราในขณะที่จำเลยไม่อยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร แต่การลงคะแนนแทนจำเลยเพียงมาตราเดียวก็ถือเป็นความสำเร็จแล้ว ที่จำเลยอ้างว่า จำเลยวางบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แสดงตนและลงคะแนนไว้ที่เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์อันเป็นการปฏิบัติตามปกติเช่นทุกครั้ง เมื่อสิ้นสุดการประชุมในแต่ละวันหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดมีการกิจนอกสภาผู้แทนราษฎรจะคืนบัตรในทางอ้อมโดยวิธีวางหรือเสียบไว้ที่เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อป้องกันการหลงลืมหรือเพื่อให้ทันต่อการแสดงตนและลงคะแนนกรณีประธานในที่ประชุมเรียกแสดงตนและลงมติเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรจะเก็บบัตรอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเพื่อนำไปเก็บไว้ตามระเบียบของรัฐสภา นั้น เมื่อบัตรอิเล็กทรอนิกส์ประจำตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเครื่องยืนยันตัวตนเฉพาะบุคคล ทั้งยังเป็นเอกสารราชการที่สำคัญที่จำเลยต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ลงคะแนนแสดงเจตจำนงใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการแสดงสิทธิเฉพาะตัวในการปฏิบัติหน้าที่แทนปวงชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่มีที่นั่งประจำให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่มีเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งเป็นการเฉพาะ ดังนั้น การเก็บรักษาบัตรจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนย่อมต้องเก็บรักษาบัตรอิเล็กทรอนิกส์ประจำตัวของตนเองไว้กับตัวเสมอ และต้องไม่ปล่อยให้บุคคลอื่นเข้าถึงได้โดยง่าย หรือเสียบบัตรทิ้งไว้ในเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์โดยที่ตนไม่อาจควบคุมการใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนเองได้ และได้ความจากนางบุษกรว่า กรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายใดลงคะแนนเสียงแล้วเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ในระหว่างมีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานทั่วไปของสำนักงานการประชุมจะไม่ไปเก็บบัตรอิเล็กทรอนิกส์จนกว่าจะปิดการประชุม ดังนี้ พฤติการณ์ที่จำเลยอ้างว่าจำเลยวางหรือเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนเองไว้ที่เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ทั้งที่จำเลยทราบดีอยู่แล้วว่า ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีประชุมเพื่อพิจารณาลงคะแนนในมาตราอื่นต่อ และจำเลยต้องเดินทางไปจังหวัดสงขลาโดยไม่ได้ลาราชการไว้ จำเลยย่อมต้องทราบว่า อาจมีบุคคลอื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้อันเป็นการเปิดโอกาสให้มีการกระทำความผิดลงคะแนนแทนจำเลยได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการประชุมจะยังไม่เก็บบัตรอิเล็กทรอนิกส์จนกว่าจะปิดการประชุมในวันดังกล่าว ทั้งการเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงคืนให้เจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการหลอกลวงหรือเพื่อความสะดวกในการนำบัตรมาใช้ในครั้งต่อไปก็ถือเป็นข้ออ้างที่ปิดความรับผิดชอบในการรักษาบัตรอิเล็กทรอนิกส์อันเป็นเอกสารราชการที่สำคัญโดยไม่มีเหตุสมควร และจำเลยไม่จำเป็นต้องคืนบัตรอิเล็กทรอนิกส์เพราะเป็นบัตรที่มอบให้จำเลยเก็บรักษา หากจำเลยหลอกลวงไม่ได้นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นบัตรจริงมาในวันประชุม จำเลยสามารถขอยืมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำรองจากเจ้าหน้าที่สำนักงานการประชุมได้ นอกจากนี้ยังได้ความจากนางบุษกรว่า ไม่มีระเบียบข้อบังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคืนบัตรอิเล็กทรอนิกส์ด้วยวิธีเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในเครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ แม้ขณะเกิดเหตุจะมีวิธีปฏิบัติดังกล่าวในหมู่

- ๑๕ -

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่บ้าง แต่พฤติกรรมในทางปฏิบัติดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นใช้สิทธิลงคะแนนแทนอันเป็นการฝ่าฝืนหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยตรง จึงมิใช่ข้ออ้างปฏิเสธเหตุแห่งการกระทำความผิด ที่จำเลยอ้างว่าจำเลยต้องเดินทางกลับจังหวัดสงขลาเนื่องจากต้องไปดูแลบิดาที่เจ็บป่วยและมีภารกิจรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่นั้น เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่โดยตรงตามรัฐธรรมนูญที่จะต้องเข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนนด้วยตนเอง ข้ออ้างดังกล่าวมิใช่เหตุหักล้างให้การกระทำของจำเลยที่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไม่เป็นความผิด ที่จำเลยอ้างว่าจำเลยไม่มีมูลเหตุจงใจในการกระทำความผิด เนื่องจากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ พระราชบัญญัติฯ พรรคประชาธิปัตย์ที่จำเลยสังกัดอยู่มีมติไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฯ ในวาระที่ ๑ (ขั้นรับหลักการ) ในวาระที่ ๒ (ขั้นกรรมาธิการ) พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านได้สัดส่วนกรรมาธิการเสียงข้างน้อยและไม่สามารถยับยั้งคัดค้านการตรากฎหมาย และในวาระที่ ๓ (ขั้นพิจารณาลงคะแนน) สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์อภิปรายคัดค้านไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฯ ขณะเกิดเหตุมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล ๒๙๙ คน ที่ลงคะแนนเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฯ เกินกว่ากึ่งหนึ่งอย่างแน่แท้ และฝ่ายค้านเพียง ๒๐๑ คน ไม่อาจยับยั้งการตราพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ กรณีการเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แทนจำเลยอาจเกิดจากการกลั่นแกล้งหรือเจตนาดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่น นั้น แม้พรรคฝ่ายค้านมีเสียงข้างน้อยก็ไม่ใช่อัยยันว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิด ทั้งการออกเสียงลงคะแนนและการบันทึกการออกเสียงลงคะแนนในการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขณะเกิดเหตุมีการบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกแต่ละคนและเปิดเผยบันทึกดังกล่าวไว้ในที่ที่ประชาชนอาจเข้าตรวจสอบได้

- ๑๖ -

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนย่อมประสงค์แสดงให้เห็นว่าตนเองปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ และลงคะแนนในแต่ละมาตราอย่างเต็มความสามารถ โดยเฉพาะในส่วนของการลงคะแนนที่ผลการลงคะแนนของแต่ละพรรคการเมืองแสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียวของพรรค เมื่อพรรคการเมืองที่จำเลยสังกัดขณะเกิดเหตุมีมติพรรคไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฯ หากสมาชิกพรรคการเมืองบางคนไม่อยู่ การเสียบบัตรอิเล็กทรอนิกส์แทนกันก็จะทำให้เสียงของพรรคการเมืองไม่ลดลง และพรรคการเมืองไม่ถูกมองว่าสมาชิกพรรคขาดการประชุมหรือลงคะแนนไม่ครบ การลงคะแนนครบถ้วนจึงถือว่ามีสำคัญอันเป็นวิถีทางการเมืองและผลการลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงเสียงเดียวก็อาจเปลี่ยนผลการลงคะแนนได้เมื่อผลการลงคะแนนในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ สอดคล้องกับมติของพรรคที่จำเลยสังกัด จึงเชื่อว่าเป็นมูลเหตุให้จำเลยยินยอมให้ผู้อื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนลงคะแนนแทน ที่จำเลยอ้างว่าหลังจากจำเลยได้รับทราบข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วจำเลยพยายามชวนขวยตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเท่าที่สามารถตรวจสอบได้เพื่อให้พนักงานสอบสวนใช้อำนาจหน้าที่ตรวจสอบหาตัวผู้นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้ และจำเลยตรวจสอบขอข้อมูลจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ปรากฏว่าสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วน โดยเฉพาะข้อมูลในการใช้เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ จำเลยจึงไม่ทราบว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดใช้เครื่องอ่านบัตรอิเล็กทรอนิกส์ใกล้กับจำเลยหรือใช้เครื่องเดียวกันเพื่อให้ได้ตัวบุคคลที่นำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้โดยทุจริตนั้น การตรวจสอบดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากการกระทำความผิดสำเร็จแล้วกว่า ๑๐ ปี และเป็นเวลาหลังจากจำเลยได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว จึงไม่ใช่ข้อยืนยันว่าจำเลย

ไม่ได้กระทำความผิด ทั้งข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนรับฟังได้แล้วว่า จำเลยยินยอมให้บุคคลอื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของตนลงคะแนน แทน แม้จะไม่ปรากฏตัวผู้ร่วมกระทำความผิดกับจำเลย ก็ไม่ใช่ข้อที่จะนำมาหักล้างให้การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด พฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุผลและน้ำหนักให้รับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่า จำเลยยินยอมให้บุคคลอื่นใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ลงคะแนนแทน จำเลย เมื่อการออกเสียงลงคะแนนเป็นสิทธิเฉพาะตัวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การกระทำใดเพื่อให้มีการออกเสียงลงคะแนนแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่อยู่ในที่ประชุมจึงเป็นการขัดต่อหลักการออกเสียงลงคะแนนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม ที่ให้สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน และไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๒ วรรคสาม ที่การออกเสียงลงคะแนนจะกระทำแทนกันได้ อันถือเป็นการออกเสียงลงคะแนนที่ไม่สุจริต มีผลทำให้การออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมนั้นไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้แทนปวงชนชาวไทย และเป็นการละเมิดหลักการพื้นฐานของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติโดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ทั้งขัดต่อหลักความซื่อสัตย์สุจริตที่ได้ปฏิญาณตนในที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ถูกยกเลิกแล้ว แต่มีการตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ใช้บังคับ โดยกำหนดหลักการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติไว้เช่นเดียวกัน จึงถือได้ว่าการกระทำของจำเลยก่อให้เกิดความเสียหายแก่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ ทั้งการที่จำเลยซึ่งมีหน้าที่พิจารณาร่าง

- ๑๘ -

พระราชบัญญัติต่าง ๆ และลงมติ แต่กลับยินยอมให้ผู้อื่นนำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปใช้ลงคะแนนในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ แทนจำเลย เพื่อสมประโยชน์จำเลยและให้มีผลเป็นไปตามมติของพรรคการเมืองที่จำเลยสังกัด ถือได้ว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการตรากฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ จำเลยจึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ปวงชนชาวไทยและฝ่ายนิติบัญญัติ แม้ภายหลังการกระทำ ความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้ การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

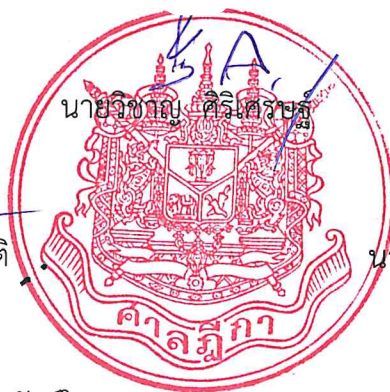
พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำคุก ๑ ปี องค์กรของผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า ทางไต่สวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ

- ๑๙ -

ให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๘ เดือน ขณะกระทำความผิดจำเลย เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ต้องปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แต่จำเลยกลับใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบยินยอมให้บุคคลอื่นลงคะแนนแทน ตนเองอันเป็นเหตุที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อหน้าที่ อันกระทบต่อ หลักความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของระบบรัฐสภาและหลักการใช้อำนาจแทนประชาชน โดยสุจริต ถือเป็นการบ่อนทำลายหลักการพื้นฐานและความสุจริตของกระบวนการนิติบัญญัติอันมี ผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริตและไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ ส่วนรวมของประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องร้ายแรง แม้ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ก็ยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย.

นายปิติ นาคะภักติ

นายอดุลย์ ชันทอง

นายตุลยวัต พรหมพันธ์ใจ

นายวิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์

นายรังสรรค์ ไรจน์ชีวิน

นายศุภมิตร บุญประสงค์

นายอรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

นายเผด็จ ชมพานิชย์

